

İHTİYACIMIZ OLAN ÖNDERLİK

Richard Baxter

(THE MINISTRY WE NEED)

© Türk Dünyası Presbiteryen Kilisesi
www.presbiteryen.org

İçindekiler

Madde 2: İşin Zor Olma sıyla İlgili Sebepler

Madde 3: İşin Gerekli Olmasıyla İlgili Sebepler

Madde 4: Bu Sebeplerin Uygulanması

2.

İtirazlara Cevaplar

3.

Özel İşin İdare Edilmesi

Madde 1: Mümkün olduğu Kadar Çok Kişiyeye

Öğretmeyi Sağlamalıyız

Madde 2: Nasıl Etkili Olabiliriz?

Madde 2

İşin zor olmasıyla ilgili sebepler

Tek bu zorluklara bakarsak, cesaretimizi kıracak, fakat zorlukların yanında yararları görürsek, zorluklar, bizi daha gayretli olmaya teşvik edecek.

1. Bizden kaynaklanan zorluklar:

(a) Düşük tabiatımız, bizi tembel ve işi yapmaya isteksiz kılıyor. Bunu yenmek için çaba sarf etmeliyiz.

(b) İnsanları sevindirmeye fazla meraklıyız. Birini cehennem hakkında uyarıp belki dostlukları kaybetmekten ziyade, Tanrı'nın bizden hoşnut olmaması ve insanların kurtuluşunu tehlikeye koymayı mı tercih ediyoruz? Bu ayartılışa karşı sıkı direnmeliyiz.

(c) Birçoğumuz, insanlara Mesih'e ihtiyaçları olduklarını söylemekte fazla çekingeniz.

(d) Kendi isteklerimize boyun eğmeye fazla meyilliyiz. Mesih'e layık bir şekilde hizmet edeceksek, mücadeleden ve kayıptan çekinmemeliyiz.

(e) En büyük engelimiz, imanımızın zayıf olmasıdır. İmanımızın zayıfından dolayı, sık sık Mesih'e tanıklık ederken kesinlik ve ikna gücünden yoksunuz. İmanımızın güçlü ve etkin olması için Kutsal Yazılara iyice bağlanmamız gerekir.

(f) Son olarak, iş için gereken kabiliyetimizin olmaması. İmanlıların nasıl düşündükleri, ve onlara Müjde'yi duyurmak için en iyi yöntemi anlayanlar azdır. Bunu yapmak, en azından vaaz etmek kadar zordur.

2. Halkımızdan kaynaklanan zorluklar:

(a) Bazıları, fazla gururlu veya inatçı oldukları için veya kendini üstün gördükleri için, öğretiş almaya gönülsüzler. Onlara, öğretişin kendileri için iyi olduğuna inandırmalıyız.

(b) Gönüllü olanların birçoğu, öğrenmekte zorluk çekiyor. Onlara cesaret vermezsek, artık öğretiş almaktan vazgeçecekler.

(c) Öğretişimiz apaçık ve çok basit değilse birçoğu bizi anlayacak kadar eğitim görmüş olmayabilir.

(d) En büyük zorluk, vicdanları uyandırmaktır. Günahlının kalbi taş gibi serttir. Ciddi, ağırbaşlı ve inandırıcı değilseniz, öğretişinizin hiç etkisi olmayacak. Ancak Kutsal Ruh, ölü canları uyandırabilir, fakat genellikle uygun yöntemleri kullanıyor. Çoğunlukla ruhsuz ve donuk gözetmenleri kullanıyor.

(e) Son olarak, uyandırılan günahlıları besleyip, onlara iyi bakmazsak, çabucak eski yollarına dönecekler.

Madde 3

İşin gerekliliğiyle ilgili sebepler

1. Bu görev, Tanrı'nın yüceltilmesi için gereklidir. Hayatımızın hedefi, Tanrı'yı yüceltmek olduğu için, O'na en çok şeref getirecek şeyleri yapmalıyız. Her çoban, bu ilmihal öğretme işini yapsa ve Tanrı çabalarını bereketlese, Mesih'e çok yücelik getirilecekti. Akılsızlar, hikmetli olacaktı; günahlılar kurtulacaktı; Tanrı'nın çocukları, güçlenecekti; tembeller, Mesih'in hareketli hizmetkârları olacaktı;

tüm evler ve iş yerlerinde Kutsal Yazılar sözkonusu olacaktır; ve Mesih kutsalları arasında yüceltilecekti.

Her imanlı, günahlıların kurtuluşu için elinden geleni yapmalıdır. Bu, özellikle bu işi yapmak üzere adanmış olan hizmetkârlar için geçerlidir. Tanrı, birçok kişiyi kurtarmak için, kişisel öğretişi kullanmıştır. Hizmetkârlar, halkı araştırırsa, vaazlarının onları ne kadar az etkilediğini görecekle. Vaazlarımı hazırlamak için çok gayret ediyorum ve onları mümkün olduğu kadar basit ve canlı bir şekilde sunuyorum. Fakat birçok yıldan beri iyi dinleyici gibi görünenler, ancak Mesih hakkındaki en basit öğretişleri kavramıştır. Onlara Müjde'yi açıkladığım zaman, onu daha önce hiç duymamış gibi şaşırma başlıyorlar. Tanrı'nın Sözü, on yıl vaaz edilmesinden ziyade, yarım saat kişisel öğretişten sonra, onların birçoğunu daha derinden etkiler!

Fazla sayıda kişiye ulaşabildiğimiz için vaaz etmek, Müjde'yi yaymak için en iyi yöntemdir. Fakat, bireylerin ihtiyaçlarına göre adapte edilebildiği için, kişisel öğretiş daha etkilidir. Birçok kişi, vaazlarımızı takip etmekte zorluk çekmektedir. Özel öğretiş derece derece yapılabilir, ve insanların verdikleri cevaplardan ne kadar anladıklarını öğrenebiliriz. Ayrıca, her bireyin karşılaştığı belirli zorluklara yardım edebiliriz.

2. Bu görev, halkımızın iyiliği için gereklidir. Halkınızın ihtiyaçlarını görmeyip, güvenilir bir çoban olabilir misiniz? Evi olmayanlara, aç olanlara, hastalara ve ölenlere acıyorsunuz. Öyleyse, günah içinde yaşayan, yargılama ve cehenneme doğru gidenlere niçin acıymıyorsunuz? Onlara acıyorsanız, niçin onların uğru-na bu işi yapmıyorsunuz?

Çevrenizde binlerce günahlı var, ve onları uyandırmak için belirlenen yöntem, sizin sesinizdir. Kurtuluş yolu arayan biri, yardımınızı almak üzere yalvarsa, ona yardım etmek için çalışmalarınızı bırakmayacak mıydınız? Ama en çok ihtiyacı olanlar, yardımınızı reddedenlerdir. Ruhsal dert ve tehlikelerinin farkında değiller. İmansızların acınacak halini bilerek, onlarla kaygısızca konuşabilir misiniz? Onların durumu için ağlayıp, Mesih'e dönmeleri için onlara ciddiyetle yalvarmanız gerekmiyor mu? Bu nedenle canlanınız ve onların kurtuluşuna katkıda bulunabilecek hiçbir çabadan kaçmayınız.

3. Bu iş, sadece halkınız için değil, sizin için de yararlıdır. Mesih'in yargı kürsüsü önünde hizmetkârlığınız için hesap vermek zorunda olacaksınız. İmansızları uyarmazsanız, Tanrı, onların kanını sizin ödeyeceğinize söz vermiştir. Bir gün birçok kişi, hizmetkârlığa girdiklerinden dolayı pişman olacak. Kendi günahlarının yanı sıra, birçok canların kanı için hesap vermeleri gerekecek. O gün, "Kendim için değil, Mesih için yaşadım; insanlara günahlarını gösterip, kurtuluş yolunu ilan ettim" diyebilirsek ne kadar harika. İyi bir şekilde ölmek istiyorsanız, sonsuz bir ödül almak istiyorsanız, Mesih'i hoşnut eden işleri yapmak üzere canlanınız.

Madde 4

Bu sebeplerin uygulanması

1. Bakımımıza emanet edilenlerin kişisel öğretişi ihmal ettiğimiz için, bugün Tanrı'nın önünde kendimizi ne kadar alçatmamız gerekir. Ancak Tanrı, ne kadar çok kişiye yardım etmiş olabildiğimizi biliyor. Niçin

önceden bu işe başlamadık? Birçok engel var: Şeytan, günahattan dolayı katı olan yürekler, v.s. Ama, en büyük engel biziz: İmansızlığımız, uyumsuzluğumuz, donukluğumuz ve gayret etmekten hoşlanmamamız. İhmal ettiğimiz iş çok önemli olduğu için, kabahatimiz çok büyük. Mazaretimiz yok. Ancak Tanrı'nın merhametli olması için yalvarabiliriz. O, suçumuzu Mesih'in kanında yıkasın ve öfkesini bizden çevirsin. Memleketimizin günahlarından ötürü, Tanrı bizi yargıladığından dolayı, ulusal tövbe etme günleri kutlanıyor. Keşke bu memleketteki her gözetmen, hizmetkârlığın günahlarından dolayı tövbe etme günü kutlasa. Tanrı'nın bizi bir kenara bırakmaması için, hepimizin gururu, kavgacılığı, bencil hırsı ve tembelliği bir kenara bırakmamız gerek.

2. Kardeşler! Şimdiden itibaren kendimizi inkâr ederek, işe başlayalım. Ürün çok ama işçiler, az. Canlar değerli, günahlıların durumu çok kötü. Mesih'le beraber işçi olmak küçük bir şeref değildir. Şimdiye kadar çok fazla zaman harcamışız. Binlerce insan cehenneme doğru koşuyor. Bu düşünceler, sizi görevinizi ciddiye almak üzere uyandırmıyor mu? Biz uyuşuk isek, başkalarını uyandıramayız. Sizi sorumluluğunuz hakkında ikna etmek için ne gerekiyor? Kutsal Yazılardan bir ayet, bunu yapmak için yeterli olmayacak mı? Tanrı'sız komşularınızın acınacak halini görmek, sizi sorumluluğunuzdan ikna ettirmeye yeterli değil mi?

Keşke başkalarını ikna edecek kadar derin bir şekilde gerçeklere inansak. Öyle inansaydık, hayatlarımız ve gözemenliğimiz ne kadar ilerleyecekti! Sık sık, insanlar günah ve gelecekteki yargılama hakkında dik-katsizken, vaazlarımın nasıl soğuk ve yüzeysel olabil-diklerini düşünüyorum. Vaaz ettikten sonra kürsüyü,

yeteri kadar ciddi ve ateşli olmadığımın dolayısıyla kendimi suçlu hissetmeden bıraktığım şeydir. Vicdanım şöyle soruyor: " Cennet ve cehennem hakkında öylesine kayıtsız bir şekilde nasıl konuşabilirsin? Gerçekten söylediklerine inanıyor musun? Günahın perişanlığını tasvir ettikten sonra kalbin nasıl dokunmamış kalabilir? Bu insanların haline ağlaman gerekmiyor mu? Sesini yükseltip, hayat memet meselesiymiş gibi onlara yalvarman gerekmiyor mu?"

Başkaların kurtuluşu için uygun araçlar olabilememiz için, Tanrı bizi güvensizlikten ve yüreğin katılığından korusun. Benim kadar sık sık ölümle karşı karşıya gelseydiniz, vicdanınız daha keskin olacaktı. Vicdanım sık sık bana şöyle soruyor: "Kaybolmuş olanlara olan merakınız bu kadar mı? Onların kurtuluşu için niçin fazla hareketli değilsin? Onlarla konuşana kadar, onların ne kadar çoğu cehennemde olacak?" Cenaze töreninde çalan çanları duyduğum zaman, genellikle kendime "O canı yargılanmaya hazırlamak üzere ne yaptın?" Böyle soruları şimdi kolay kolay aklımızdan atabiliriz. Ama bir gün vicdanımız değil, Mesih bu soruları soracaktır.

Gereksiz endişeler uyandırmak hiç istemiyorum. Fakat güvenilmez hizmetkârları suçlamak üzere kalkacak olanları düşünmek, yargılama gününü göz önünde tutmamıza yardım edebilir.

(a) Anne ve babamız bizi şöyle suçlayacak: "Rab, onları hizmetinize adadık, ama hizmetkârlığı hor görüp, kendi isteklerine baktılar."

(b) Öğretmenlerimiz bizi suçlayacak, çünkü okumamızın tek amacı bizi Mesih'e hizmet etmek üzere donatmaktı.

(c) Onları hizmetkârlığımızda güvenilir bir şekilde kullanmadığımız için yeteneklerimiz ve bilgimiz bizi suçlayacak.

(ç) Emanetimize güvenilmez bir şekilde baktığımız için, hizmetkârlıktaki hırsımız bizi suçlayacak.

(d) Tanrı'nın kendi halkı için olan sevgisi bizi suçlayacak, çünkü Mesih'in ölümü sayesinde kurtulan canları ihmal ettik.

(e) Kutsal Yazılardaki buyrukları ciddiye almadığımız için bu buyruklar bizi suçlayacak.

(f) Güvenilir hizmetkâr olarak verdikleri örneği izlemediğimiz için Peygamberler ve Elçiler bizi suçlayacak.

(g) Kutsal Yazılar ve kitaplarımız, bizi suçlayacak, çünkü onları gerektiği gibi kullanmadık.

(h) Kendi vaazlarımız bizi suçlayacak çünkü başka insanlara sunduğumuz şeyleri kendimiz uygulamadık.

(ı) Maaşımız bizi suçlayacak. Tembel ve kendi isteklerimize düşkün olmamız için değil, kendimizi tamamen işimize adayabilmemiz için bize maddi geçim verildi.

(i) Güvenilmezsek ihmal eden hizmetkârlar hakkındaki eleştirilerimiz, kendi başımıza dönecek.

(j) Tanrı'nın güvenilmez hizmetkârları yargılaması, bizi suçlayacak. Bazıları, Tanrı'nın bereketini veya kendi iyi adlarını kaybetmişler, veya hizmetkârlıktan çıkartılmışlar. Bu uyarıları ciddiye almazsak yargımız daha kötü olacaktır.

(k) Son olarak imanlıların doğru yola dönme ve uyanış için tüm duaları kalkıp bizi suçlayacak. Bu memleketin uğruna çok dualar (herhalde herhangi bir

memleketten daha çok dualar) hem gizli olarak hem de toplulukta sunulmuştur. Çok dua ettikten sonra, Müjde'yi yayma ve imanlı topluluğunda disiplin uygulama sorumluluğumuzu ihmal edersek, bu ikiyüzlülük değil mi? Bazı imanlılar, Tanrı'nın uyanışını tüm kalple istediklerini söylüyorlar, ama hayatlarını Tanrı'nın Söz'üne uyarlamaya gelince, bu istekleri ortadan kayboluyor! Adamların gayretle imanlı topluluğun disiplinli olması üzere dua ettiklerini ve vaaz verdiklerini sık sık duydum ama uygulamasına gelince vazgeçiyorlar!

Tecrübeler, acınacak zayıflığımızı sık sık ortaya koyuyor. İşimizin ıstırap çektiren kararları veya kendini inkâr etmeyi gerektiren yönlerinin birçoğundan kaçmışızdır. Ama Mesih, bize şaşılacak derecede sabrediyor. Keşke kalplerimiz kırılma ve görevlerimizi ihmal etmeye üzere kararlı olsak. Mesih'i sevmek, ne kadar çok gayret ve dert - ölümü bile getirirse O'na itaat etmeye içtenlikle istekli olalım.

Mesih'e güvenilir bir şekilde hizmet etmeye razı değilsek, bize ne olacağını açıkladım. Gayretli olmak zorundayız ve ihmal edersek yargılanacağız. Mesleğimiz, kendimiz, halkımız ve Tanrı'nın yüceliği için çok önemli olmasaydı, bu kadar açıksözlü olmayacaktım. Sonsuz yaşam ve ölümlle ilgilenirken, konuşmamızı yumuşatamayız. İmanlı topluluğunda değiştirmek istediğimiz birçok şeyler var, ama, günahlıları Mesih'e getirmek ve kutsalları beslemek, işimizin özüdür.

Şimdi kardeşler! Önünüzde iş var. Açıkta ve özel hayatınızda vaaz edip, öğretmelisiniz. Bu işin ne kadar büyük olduğunu kolaylıkla kavramanız gerekir. Boş vaktinizi değerli canlardan daha fazla seviyorsanız, vaaz etmekle yetininiz. Ama öyle değilse, işinize başlamalısınız!

2.

İtirazlara cevaplar

1. Halkımıza açıkta öğretirsek, onlara özel öğretiş vermemiz gerekli değil.

Cevap: Elçi Pavlus, "gerek dışarıda gerek evden eve dolaşarak" ders verdi (Elçilerin İşleri 20:20). Seneler boyunca açık vaazlarımı dinleyenlerin birçoğu, Hristiyanlığın esas öğretişleri konusunda şaşılacak derecede cahildi. Ama bir saat özel öğretişten sonra önceki hayatların tümünden fazla anladılar.

2. Ancak topluluęumuza katılanlar için sorumluyuz.

Cevap: Tanrı bize Müjde'yi mümkün olduğu kadar çok kişiye yaymayı emretmiştir ve bunu yapmak için ilmi-hal öğretme en etkili yöntemlerden biridir.

3. Bu iş fazla zaman gerektirdięi için doğru dürüst okumaya vaktimiz kalmayacak.

Cevap:(a) Hizmetkârların zaten esas öğretişlerinde temellenmiş olmaları ve başkalarına bildiklerini öğretme yeteneğine sahip olmaları gerekir. Kaybolmuş canların kurtulması okumaktan daha önemlidir.

(b) Hristiyanlığın öz öğretişlerini öğretmek, onları daha derinden anlamanızı sağlayacak. Belki öz olmayan gerçekler konusunda daha az öğreneceksiniz, ama bilginiz dünyadaki en iyi bilgi olacaktır. Evlerde öğretmekte kullandığınız zaman size çok değerli tecrübe sağlıyor ve halkınız için çok yararlı oluyor.

(c) Buna rağmen çalışma kıymetli olduğu için, ona mümkün olduğu kadar çok zaman vermenizi tavsiye ediyorum. Vaktimizi harcamazsak, mutlaka hem çalışmak, hem de halkımıza özel olarak ilmiyal öğretmek için zaman bulabiliriz.

(d) Zamanımız az ise, önceliği önemli şeylere, en öz görevlere öncelik vermeliyiz. Bir canın kaybolmasından suçlu olmaktansa, tüm kitaplarımı bırakmayı tercih ederdim.

4. Devamlı çalışarak kendimizi yoracağız. Dinlenmek ve arkadaşlık için zaman gerekir.

Cevap:(a) Bu itiraz, kendi isteklerine düşkün ve tembel olanların itirazıdır. Herkes öyle düşünse, hiç şehit olma-yacaktı; imanlı bile olmayacaktı.

(b) Görevlerimizi ihmal etmeden, eğlence için yetecek zamanımız var. Benim sağlığımın kötü olmasından dolayı diğer insanların çoğundan fazla çalışmaya ihtiyacım var, ve öğleyin yemekten önce bir saat yürüyüş bana yetiyor. Biri, bundan çok fazla egzersize ihtiyacı olduğunu düşünürse, tekrar kendini inkâr etme gereğini hatırlamalı. Elçi Pavlus bedeni köle etmeyi gerekli gördüyse varsa, biz ne kadar daha çok bedenimizi köle etmeliyiz? Eyllenmeyi çok sevdiğinden dolayı, perişan olan canları kurtarmak üzere fedakârlık yapma-ya hazır olmayan biri, gözetmen olmak için uygun değildir.

(c) Zamanımız ve enerjimiz, bize Tanrı'yı hoşnut etmek üzere verilmedi mi? Nasıl bir mum, yanmak için üretilmişse, bizim de kurtuluş yolunda ışık vererek yanıp bitmemiz, eğlence içinde yaşamaktan daha iyi değil mi?

(ç) Sizin için, aileniz ve dostlarınız gözetmenliğinizden daha mı önemli? Onlarla fazla zaman geçirmek için, görevinizi ihmal mı edeceksiniz? Tanrı'nın yerine onlara mı şeref vereceksiniz? İnsanları hoşnut etmeye çalışıyorsanız, Mesih'in hizmetkârı değilsiniz.

Çevrelerinde binlerce can perişanlık içinde ölüren, hizmetkârların saatlerce eğlenerek zamanı harcamalarını anlayamam. Canların değeri ve Mesih'in onların uğruna yaptığı fedakârlığın ne kadar büyük olduğunu kavramıyorsanız, gözetmenliği yapmak için layık değilsiniz. Zaman değerlidir. Yıllar çok çabuk geçiyor. Önemsiz şeylerle harcadığımız zaman yetmiyor mu? Başka insanlar, fazla eğlenceye zaman harcayabilirler bile biz bunu yapamayız. Hasta ve ölmek üzere olanlarla kuşatılan bir hekim dinlenebilir mi? Savaşın ateşinde olan bir asker dinlenebilir mi? Onların görevleri hayat ve ölüm meseleleridir, fakat bizim görevimiz sonsuz hayatla ilgilidir.

5. Tanrı'nın bize insanları bireysel bir şekilde öğretme sorumluluğunu yükleyeceğini sanmıyorum.

Cevap: Bu görevin hem gerekli, hem de açık bir şekilde onu yapmaya emredildiğimizi göstermişiz. Gü-nahlılara yardım etmek fazla sıkıntılı olduğu için, yargılanmaya doğru koştuklarında, buna seyirci kalabilirmiyiz ? Böyle yapmak, şefkat mi yoksa tembellik mi? Ancak siz istediğinizde mi Tanrı'ya itaat ediyorsunuz? Tanrı'nın işinin sıkıcı ve ağır olduğunu söylediğiniz zaman, O'na saygı gösteriyor musunuz? Kendinizi inkâr etmeye hazır değilseniz, Mesih'in hizmetkârı olmaya layık mısınız?

Birçok hizmetkârın imanlı olmayıp, Mesih'e benzememeleri ne kadar üzücü! İsa, bir kadına konuşa-

bilmek için, yemeğinden mahrum kaldı. Gerçekten cennet ve cehenneme inanıyor musunuz? İnanıyorsanız, nasıl perişan olanları kurtarmak için yapılan herhangi bir çabanın aşırı olduğunu düşünebilirsiniz. Kendi kendinizi bereketten yoksun bıraktığınızı fark etmiyor musunuz? İmanlı hayatın ilginç sırlarından biri, başkalarına ne kadar fazla verirseniz size o kadar fazla verilmesidir. Mesih'e itaat ettiğimiz zaman, sevgisi, sevinci ve esenliğini daha çok tadıyoruz. Lütuf, egzersizle büyüyor. Mesih, yetenekleri gayretle kullananlara sonsuz bir ödül vereceğine söz vermiştir. Bu, "yük" mü? Gözetmen olarak görevinizi ihmal etmek, korkunç bir günah, ama mazeret göstererek günahınızı kötüleştirecek misiniz?

6. Yeni Antlaşma zamanları, bizim zamanımızdan çok farklı. Gözetmenlerin o zaman, çok şiddetli zahmet içerisinde, imanlı topluluğu kurmada büyük görevleri vardı.

Cevap: Bu itirazı yapanlar, bizim bugünkü durumumuzu pek anlamıyor olmalılar. İmanlı topluluğunda ikiyüzlü olanlar ve dünyada çeşitli günahlara sahip insanlar öylesine az mı ki çabalarımızı azaltalım? İnsanlar şimdi daha okumuş ve ilerlemiş olduğu için, bizim çağımız, gerçekten daha mı iyi? İmanlı topluluğun ve çevremiz-deki dünyanın durumuna bakmak, bu itirazın anlamsızlığını fark etmemiz için yetiyor.

7. İşi fazla isteklerle zorlaştırırsak, adamlar gözetmen olmak istemeyecekler ve gözetmenlerin sayısı az olacak.

Cevap: (a) Gözetmeden istenen şeyler bizden değil, Mesih'ten geliyor. Tanrı, neden sorumluluğumuzu rahatlatarak komşularımızın perişan olmasına izin vermeli?

(b) Mesih, imanlı topluluğu uğruna eziyet çektikten sonra, onu hizmetkârsız bırakacak değil. Mesih, bu işi yapmak üzere adamları meydana getirip onları Ruh'uyla donatıyor. Mesih, 'kendi gönlüne göre çobanları ve seçilmiş olanlar uğruna her şeye" istekli olarak dayananlara sağlayacağına söz vermiştir. Biz sık sık görevimizde kusurlu olacağız, daima Mesih'in bağışlanmasına muhtaç olacağız. Fakat gözetmenlik fazla zor olduğu için ona girmemek ciddi bir günahdır.

8. İnsanların çoğu öğretişimizi reddederse bireylere öğretmemiz manasız olacaktır.

Cevap: (a) İnatçı olan çok kişiler var, ama inatçı olmaları, durumlarının ne kadar tehlikeli olduğu gösteriyor. Bu nedenle onları ikna etmek için fazla çaba sarfetmeliyiz.

(b) Halkımızın karşı olmasının başlıca sebebi, bizim yeterince gayretli ve tutarlı olmamızdır. Müjdeyi iyi yayan bazı gözetmenler, insanların nefretini uyandıracak derecede kibirliler.

(c) Halkımızın gayretli olmaması, bizim gayretli olmamız için özür değildir. Hizmetimizi reddedenlerin suçluluğu artıyor. Ancak görevimizi yapmazsak biz suçlu sayılacağız.

(ç) Hizmetimizi reddedenler, hizmetimizi kabul edenlerle daha çok zaman geçirebilmemizi mümkün kıyorlar ve bu kişiler daha çok yararlanacak.

9. Vaaz etmek, Tanrı'nın günahlıların kurtuluşu için verdiği temel yöntemse, neden onlara bireysel olarak öğretmemiz gerek?

Cevap:(a) Bireylere danışmak, halkımızı daha iyi anlamamıza yardım edecek. Ve onları anlamak, sırasıyla vaazlarımızı hazırlamamıza yardım edecek.

(b) Bir veya bin kişiye konuşursak yine de vaaz ediyoruz. Bireylere öğretmek, Kutsal Yazılar'a aykırı veya mantıksız birşey değil. Kutsal Yazılar'da çok örnekler var. Tek engeller, günah ve şeytan'dan geliyor, ama Tanrı, yenme gücü verecek.

Ele aldığımız ayetlerden öğrenebileceğimiz çok şeyler var (Elçilerin İşleri 20:18-35):

* Esas görevimiz: 'Rab'be tam bir alçakgönüllülükle kulluk etmek'.

* Özel vazifemiz: 'Kendinize ... ve tüm sürüye göz kulak olun'.

* Öğretişimiz: 'Tövbe edip Tanrı'ya dönmek ve Rabbimiz İsa'ya inanmak'.

* Yöntem: 'Gerek açıkta gerek evden eve dolaşarak ders vermek'.

* Sevgisi ve gayreti: 'Aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek' herkesi uyardı'.

* Güvenilirliği: 'Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan çekinmedim ... Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim.'

* Kendini inkâr etmesi: 'Ben hiç kimsenin gümüşüne, altınına ya da giysine göz dikmedim.'

* Sabırlığı ve adanmışlığı: 'Canımı hiç önemsemiyorum, ona değer vermiyorum'.

* Dua etmesi: 'Sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunu açıklayan sözüne emanet ediyorum.'

* Amaçlarının saf ve lekesiz olması: 'Bu yüzden bugün size şunu açıkça söyleyeyim ki, ben hiç kimsenin uğrayacağı yargıdan sorumlu değilim.'

Bu ayetleri ezberlemek ve onları düşünmek, daha iyi hizmetkârlar olmamıza yardım edecek. Tek gereken şeyi hatırlayınız: 'Önce O'nun egemenliğinin ve O'ndaki doğruluğun ardından gidin'. Sahte olmayan bir çobanın amacı her zaman, Tanrı'nın yüceliği ve canların kurtuluşudur. Bu amaç, işimizin yükünü hafifletiyor ve acılarımıza değer veriyor. Tanrı, O'na hizmet eden hiç kimsenin ziyan görmesine izin vermeyecek. Mesih'in güvenilir hizmetkârları, herhangi bir zararın bedelini fazladan ödeyen bir ödül alacaklar. İşe tamamiyle adanmış olmanız için, başka bir şey söylemem gerekiyor mu?

3.

Özel İşin İdare Edilmesi

Madde 1

Mümkün olduğu kadar çok kişiye öğretmeyi sağlamalıyız

1. Halk, gözetmenin yetenekleriyle ve onlara olan sevgisiyle ikna edilmeli. Yeteneği şüpheliyse, öğretişine değer vermeyeceklerdir. Sevgisinin içtenliği şüpheliyse, ona güvenmeyeceklerdir. Ama yeteneği ve sevgisinden eminseler, öğüdüne saygı göstereceklerdir.

Hizmetkârlar, halkın sevgisini kazanmak için daha fazla çaba sarf etseler, hizmetkârlıkları daha etkili olacaktır. Suçlu olmadığımız halde, insanlar bize karşı gelirse, sabır ve alçakgönüllülükle öğretmeye devam

etmeliyiz. Suçluysak, durumu halletmek için elimizden geleni yapmaya çalışmalıyız. İnsanlar, hâlâ bize karşı gelirlerse, belki en iyi çözüm, onları bırakıp başkasının onlara yardım etmesine izin vermektir.

2. Halkın sevgisi ve saygısını kazandıktan sonra, onlara şahsi öğretişin yararlarını göstermeliyiz. Şahsi öğretişe başlamadan önce, bu konuyla ilgili birkaç vaaz veriniz. Ruhsal olarak büyümelerinin ve Rab'be hizmet etmelerinin gereğini vurgulayınız. Örneğin, onlara İbraniler 5:12'den şunları gösterebilirsiniz:

(a) Tanrı'nın Sözünden öğrenmeleri gerekiyor ve hizmetkârlar, onlara öğretmek üzere tayin edilmişlerdir.

(b) İlk olarak, kurtuluşları ve imanda ilerlemeleri için gerekli olan temel ilkeleri bilmeleri gerekiyor.

(c) Onları özellikle yıllardan beri toplantıya gelenleri vaazlardan yararlanmalarının gereği konusunda ikna ediniz. Yararlanmazlarsa, ne kadar yaşlı olsalar, bu şeylerin onlara öğretilmesi gereklidir. Mesih'in öğretişini kabul etmeden, İsa Mesih'in imanlısı olamayız. Ve hizmetkârın öğretişini reddederlerse, aslında Mesih'i reddetmiş olurlar.

Halk, öğretmen olarak sorumluluğumuzun bize Tanrı'dan verildiğini anlamalı. Bizim onlara olan görevimizi ve onların öğretişimize boyun eğme görevlerini açıklayınız.

3. Öğretilme gereği konusunda onları ikna ettikten sonra, her aileye bir ilmihal kitabı vermelisiniz. Bazı kişiler, bu kitabı kendi almaya zahmet etmeyecekler ve onlara bu kitabı vermek, onu kullanmaya zorunlu hissetmelerini sağlayabilir. Bu kitapları kendiniz dağıt-

manız en iyi yöntemdir. Böylece, onları, onu ezberlemek üzere teşvik edebilir, onu ezberleyecek yaşta olanların sayısını not edebilirsiniz. Kitapların ücreti, tüm imanlı topluluğu tarafından sağlanmalı. Özel bir toplantı yapıp, toplantıdan sonra bu işe adanmak üzere para toplayabilirsiniz. Onlara ilmi hali ezberlemek için yeterli zaman verdikten sonra, aileleri bir bir ziyaret etmeniz gereklidir.

4. Onlara karşı yumuşak bir şekilde davranmanız ve onları mümkün olduğu kadar çok teşvik ediniz.

(a) Önceden başka bir ilmi hal ezberlemişlerse önemli değil. Doktrini sağlam olan tüm ilmi hallerin öğretişleri esas olarak aynıdır.

(b) Kelimeleri ezberlemekte zorluk çeken yaşlılara, sözlerin anlamını kavramışlarsa, kelimeleri ezberleyemediklerinden dolayı üzülmelerini söylemeliyiz.

(c) İlk ziyaret ettiğiniz aileler, çok yararlanırsa, başkaları gelmeye cesaret alacaktır.

Son olarak, öğretişinizi reddedenleri tekrar ziyaret etmeniz gerekir. Karşı gelmelerinin sebebini öğreniniz ve onları bu inatçılığın günah olduğu konusunda uyarınız. Canlar öylesine değerlidir ki, onlara yardım etmek için elimizden geleni yapmadan onları bırakamayız.

Madde 2

Nasıl etkili olabiliriz?

İlmihal öğretmek, düşündüğünüz kadar kolay olmayabilir. İmansızlara Hristiyanlığın temel öğretişlerini öğretmek, vaaz etmekten veya ilhiyat hakkında

tartışmaktan daha zor! Eğer Mesih hakkındaki temeli sağlam bir şekilde kurmazsak, işimizin geri kalan kısmı etkisiz olacak.

1. Bu işin sebeplerini, kurtuluşları ve imanlı olarak büyümeleri için gerekli olmasını açıklayarak başlayınız. Bunu yapmanız, halkı öğretişinize daha hevesli olmaya teşvik edecek.

2. Bundan sonra, her kişiyle özel olarak konuşunuz. Başkalarının önünde doğru yanıtları veremezlerse utanacaklar ve artık bu öğretilere devam etmek istemeyeceklerdir. Ayrıca, sizinle tek başına değilse, günahları ve sorunları hakkında konuşmak, onları çok rahatsız edecektir. Buna rağmen, hanımlarla konuşurken, her zaman başka bir kişinin yanınızda bulunması gereklidir. Hanımın ailesinden uygun bir kişi yanınızda olabilir. Böylece, biri kulak misafiri olursa, fazla utanmaya gerek olmayacak. Devamlı karşı gelenlerle sert konuşmamız gereklidir. Bunu yaparken, biri kulak misafiri olursa, konuşmamız ona da yararlı olabilir. Ayrıntılara özen vermek, çok önemli. Küçük hatalar, büyük sorunlar yaratabilir.

3. İlmihali ne kadar ezberlediklerini öğrenmekle başlayınız. Ezberlemekte zorluk çekerlerse, en azından Elçilerin İnanç Bildirgesini ve On Buyruğu ezberlemek üzere onlara cesaret veriniz.

4. En önemli gerçekleri ne kadar anladıklarını öğreniniz. Aşağıdaki noktalara dikkat ediniz:

(a) Kendi hayatlarıyla ilgili konular hakkında onlara soru sormaya başlayınız. Onlara şuna benzer

sorular sorunuz: 'Öldükten sonra, size ne olacak?', 'Günahın cezası nedir?', 'Tanrı'nın günah için sağladığı çözüm nedir?' v.s..

(b) Gereksiz, veya cevap vermesi zor olan sorulardan kaçınınız. 'Tanrı kim?' veya 'İman nedir?' gibi sorulardan sakınınız. Birçok hizmetkâr, böyle sorulara doğru bir cevap vermekte zorluk çekecekti. İnsan, iyi bir kavrayış ve gerçek bir tecrübeye sahip olup, bu şeyleri doğru dürüst açıklayamayabilir.

(c) Sorularınızı mümkün olduğu kadar açık ediniz. Ancak kendi sözleriyle, basit bir cevap vermelerini istediğimizi göstermeliyiz. Anlamazlarsa, ancak 'evet' veya 'hayır' cevabı gerektiren sorular sorabilirsiniz. Örneğin: 'Tanrı kim? Görülemeyen bir ruh mu?'

(d) Cevaplarını yorumlarken, dikkat etmemiz gerekir. Örneğin, bağışlanmak için, tövbe etmemizin gerektiğini söyleyebilirler. Belki bu sözlerle, Mesih'in yapmış ve bitirmiş olduğu işine değil, kendi çabalarına güvendiklerini demek istiyorlar. Bazen tam olarak ne demek istediklerini öğrenmek için başka sorular sormamız gerekecek. Bazıları, Mesih'in kurtuluşuna gerçekten sahip olabilir, fakat tecrübelerini açıklamakta zorluk çekebilirler. Bazı Tanrı yolunda yürüyen yaşlı imanlılar, gözyaşlarıyla, ilmihali ezberleyemediklerini itiraf edecekler. Yıllardan beri Kutsal Yazılar'ın öğretişine ve paylaşma ayrıcalığına sahip olduklarını düşündüğünüz zaman, imanlılarının ne kadar anlayışsız olabildiklerini gösteriyor. Böyle kişileri hemen imansız olarak değerlendirmekten sakınmalısınız.

(e) Sorularımıza hiç cevap veremeyenlere, temel öğretişleri tekrar açıklamalıyız. Böylece, görüşme bitmeden önce, belki soruların yanıtlarını anlayacaklar.

5. Ne kadar öğrendiklerini keşfettikten sonra, öğrenmeleri gereken şeyleri öğretmeye devam ediniz. Bu öğretiş, her bireye göre değişecek: belki Müjde konusunda daha iyi bir anlayış, belki emin olmadıkları bazı görevlerin açıklaması. Bilgileri çok az ise, Hristiyanlığın temel öğretilerini kısa bir özeti konuşma diliyle vermeniz gerek. Kısa bir uygulamayla son veriniz. Hâlâ anlamazlarsa, söylediklerinizi tekrarlayıp hafızalarına yerleştiriniz.

6. Belki imansız olduklarını düşünüyorsanız, gerçekten imana gelmenin bazı işaretlerini tasvir ediniz, canlarında böyle bir dönüşüm görüp görmediklerini sorunuz. Bu sorunun ne kadar önemli olduğunu açıklayarak, onları gücendirmekten sakınınız. Onlara şu soruları sorun:

(a) Günahlarının suçluluğu ve yükünü hissediyorlar mı? Sonsuz azaba yargılanmayı hakettiklerini fark ediyorlar mı? Bağışlanmak üzere ancak İsa Mesih'e güveniyorlar mı?

(b) Önceki günahlarından nefret ediyorlar mı? Tanrı'yı sevindirmek üzere, kendilerini inkâr etmeye hazırlar mı?

(c) Mesih'in uğruna dünyadaki herşeyden vazgeçmeye hazırlar mı? Sık sık günahları ve başarısızlıklarından dolayı üzölmelerine rağmen, en büyük istekleri, Tanrı'yı hoşnut etmek, O'ndan zevk almak mı?

Bu sorulara gerçekten olumlu yanıtlar verebilirlerse, onlara imanlı olmanın büyük ayrıcalığını hatırlatınız. Sonra, hayatlarında dikkat etmeleri gereken noktaları örneğin, Pazar günlerinin kutsal

kılınması ve aile olarak tapınmanın gerekliliğini vurgulayınız.

7. Fakat, imansız olduklarını gösteren belirtiler varsa, onlara hallerinin ne kadar kötü olduğunu mümkün olduğu kadar nazik bir şekilde gösteriniz. Ruhsal ihtiyaçlarından kaygısız, kendileri için yaşayarak, zamanı nasıl harcadıklarını gösteriniz. Onları, hayatın ne kadar belirsiz olduğunu, ve günah içinde ölürlerse nereye gideceklerini hatırlatınız. Onlarla konuşurken yumuşak huylu ama açıksözlü olmanız gerek. Sözleriniz, pek tesir bırakmazsa, kolay kolay unutulacaklar.

8. Onlara iki görev göstererek son veriniz:

(a) Günahları yüzünden yaşlı olmalarının ve Mesih'i Rab ve Kurtarıcı olarak kabul etmelerinin gerekliliği. Tanrı onlara O'nu seven ve günden nefret eden bir yürek verinceye kadar, memnun olmamalarının gerekliliği. Dünyasal zevklerin boşluğunu, cennetin sonsuz şanıyla kıyaslayınız. Kurtarıcı'yı ertelemeyen gelip bağışlanma ve sonsuz yaşam veren ücretsiz armağanı benimsemelerinin gereğini vurgulayınız. Öldürücü zehirden uzak durmasına, her günden uzaklaşmalarını söyleyiniz.

(b) Kurtuluş imanda yerleştirilmiş olana kadar, lütfun yöntemlerini gayretle kullanmaları gerekir.

* Ancak Tanrı bu dönüşümü elde edebildiği için devamlı bağışlanmak ve onlara yeni bir yürek verilmesi için dua etmeleri gerek.

* Tanrı yolunda yürümeyenlerin arkadaşlığından uzak durup, Tanrı'nın çocuklarıyla dost olmaları gerekir. Ayrıca ayartılmaktan sakınıp, günahlı alışkanlıklardan vazgeçmelidir.

* Pazar günleri Rab'bi hem özel olarak hem de açıkça aramaları lâzım. Tanrı, özellikle bize bu günü O'nu aramak ve kendimizi sonsuz yaşam için hazırlamak üzere vermiştir. Tanrı'nın önünde, bu şeyleri mümkün olduğu kadar yapacaklar diye ciddi olarak söz versinler.

9. Ayrılmadan önce onlara cesaret verici bazı sözler söyleyiniz. Bu görevlerin kendi sonsuz yararları için gerekli olduğunu hatırlatınız.

Onları tekrar gördüğünüz zaman devam etmeleri üzere onları teşvik ediniz. Pazar günleri, her ailenin baş üyesi, herkesi ilmi hali ezberlemek üzere bir araya getirmeli. Onu ezberledikten sonra, onu unutmamak için tekrar üzerinden geçmeleri gerek. Tek başına oturanlar, komşuları arasında, onlara yardım edebilecek uygun birini bulabilirler.

10. Tüm halkınızın adlarını deftere kaydedip, onlara ilmi hali öğrettiğiniz günü not ediniz. Rab'bin sofrasını almak üzere uygun olanların adlarını yazınız. Öğretilmeye karşı gelenleri de not ediniz ve onlara topluluktan uzaklaştırılmışlar gibi davranınız.

11. Tüm görüşmeyi uygun bir şekilde yapınız.

(a) Her bireye onun karakterine yakışır bir şekilde davranınız. Gençleri, duyuşal günahlar? Hak-kında uymalıyız ve bu günahlara karşı direnmek üzere onlara öğüt vermeliyiz. Daha yaşlı olanlara, bu dünyayı bırakmaya hazır olmalarının gereğini hatırlatınız. Zen-ginleri, servetlerine güvenmek konusunda uyarıp, kendilerini inkâr etmelerinin gerektiğini göstermeliyiz. Fakirlere, Mesih'te zengin

olduklarını hatırlatmalıyız. Kadınları dedikoku, adamları sarhoşluk ve heves konusunda uyarınız.

(b) Güç anlayanlara karşı alçakgönüllü, dostça ve sabırlı davranınız.

(c) Tüm söylediklerinizin Kutsal Yazılar'dan kaynaklandığını gösteriniz, öyle ki halk, kendiniz için değil, Tanrı için konuştuğunuzu anlasın.

(ç) Görüşme boyunca mümkün olduğu kadar ciddi olunuz, özellikle pratik öğüt verdiğiniz zaman. Soğuk, resmi bir yaklaşım, pek etkili olmayacaktır. Canların ne kadar değerli olduğunu hatırlayınız ve hayat memmat meselisymiş gibi ciddi olunuz.

(d) Önceden kendi yüreklerimizi hazırlamamız gerek. Ele aldığımız sonsuz meselelerin ciddiliğini fark etmeliyiz. İkiyüzlülük için bir sahne olan vaizler kürsüsünde, sahte hararet, gözden kaçabilir ama özel görüşmelerde sahte hararet kolay kolay gözden kaçmaz! Bu iş için ancak gerçek hararet yeterlidir. Bu hararet yoksun ise, gerçeği insanların kalbine işleyemezsiniz.

(e) Önceden yüreğinizi içsel duayla hazırlayınız. Zamanınız varsa, görüşmeyi duayla başlatınız ve duayla sona erdiriniz.

(f) Tüm danışmalarımızda onları daima sevgimiz ve ilgimizle ikna etmeliyiz. Sert veya cesaret kıran sözlerden kaçınınız.

(g) Zamanınız az ise, en temel konulara öncelik tanıyınız. Yakın ve güvenilir dostlar varsa, onların hepsiyle beraber görüşebilirsiniz. Sonra en hassas konuları ve pratik emirleri ele almak üzere onlarla tek tek görüşünüz. Ama görüşmeyi yaparken sakın acele etmeyiniz.

(ğ) Son olarak, mümkünse, en fakir insanlara özellikle öğrenmek üzere elinden gelen herşeyi yapanlara sizinle görüşmek üzere kaybettikleri paranın karşılığını veriniz.

Böylece öğüdüm sona ermiştir, ve sizi görevinizi yapmak üzere bırakacağım. Günahın ve Şeytan'ın karşı gelmelerine rağmen, Tanrı'nın bu teşviği birçok hizmetkârı görevlerinden fark ettirmek üzere kullanacağından eminim. Tanrı'nın bu işi kutsaması, birçok canı kurtarması, size çok cesaret vermesi ve imanlı topluluğunu kurması için dua ediyoruz. *Amin.*